

Edinost in slogo bodo „Novice“ zagovarjale tudi v Novem letu in pričakujejo podpore od tistih, katerim je za **slogo mej Slovenci**.

„Novice“ veljajo kakor dosled v tiskarni prejemane za celo **3 gld. 50 kr.**, za pol leta **1 gld. 75 kr.** in za četrto leta **90 kr.**, po pošti prejemane pa za celo leto **4 gld.**, za pol leta **2 gld.** in za četrto leta **1 gld.** Naročnino prejema upravništvo v Ljubljani J. Blaznikova tiskarna, ter se pošlje najceneje skozi **poštno nakaznico**.

Božič.

Zopet so se približali prazniki, o katerih sveta cerkev oznanjuje „slavo Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji.“ Vtihnili so boji v parlamentih in poslanci so odšli na svoje domove, da se v krogu svoje rodbine, znancev in prijateljev povesele božičnih praznikov in opočijejo od hudih naporov političnih bejev.

Tudi našemu narodu želimo, da bi se mogel veseeliti miru, da bi mu minoli časi vednih bojov in bi se mogel pečati z mirnim delom za napredek svoj. Toda žal, da vse kaže, da je še daleč taka srečna doba za nas. Zadnji čas se zbirajo vedno hujši oblaki nad glavo slovenskem narodu. Napovedujejo se velike reforme v naši državi, o katerih se pa kaže, da ne bode našemu narodu v korist.

Jedva minejo prazniki, zopet se začno novi parlamentarni boji. Baš slovenskim zastopnikom bode treba v sedanjem času podvojene odločnosti in previdnosti, da bodo mogli v sedanjih težavnih razmerah vspešno braniti našega naroda pravice. Napake, ki bi jih sedaj storili, maščevale bi se za dolgo.

V tacih resnih časih bi pa bilo želeti, da bi Slovenci vsaj mej seboj bili složni in bi pri nas doma vladal mir, ker le s složnim postopanjem je mogoče doseči kakovostnih uspehov. Toda žal, da pri nas še vedno ni govoriti o kakem narodnem miru. Še vedno vladajo prejšnje strasti, še vedno se vsakovrstna nasprotja vladajoča v tujih deželah pri vse drugačnih razmerah skušajo zanesti tudi k nam. Pri teh bojih, ki zaneso večkrat tuje stvari, se le prevečkrat zanemarjajo domače koristi. Nikdo ne pomisli, da vsi naši domači prepiri o konservatizmu in liberalizmu nimajo na svetno življenje nobenega vpliva, na Slovenskem so pa v prid našim nasprotnikom, ker že star pregovor pravi, ako se dva prepirata se tretji smeje. Sicer bi pa mislili, da so posebno sedaj taki prepiri skoro odveč, ko celo na Dunaji lahko dobri katoliški možje se bratijo s Plenerjem in tako očitno kažejo, da je velik del njih prejšnjega kričanja proti liberalizmu bilo le bolj agitacijsko sredstvo, katerega pa sedaj jim več ni treba. Ravno tako je tudi pri nas marsikaj le agitacijsko sredstvo, da se razburja narod, marsikaj, kar se rado proglašja za važno načelo.

Čas je pač, da sedaj potihnejo vsi mej nas zasejani umetni prepiri in si vsi podamo bratsko desnico za skupno narodno delo. Pred vsem poiščimo vse, kar nas veže, ne pa tistega kar na razdružuje. Le resne volje je

treba, pa se bode že napravila sloga, le vedno premišljati ne, kako bi našli kako nasprotje. Čo so se nemški konservativci in liberalci lahko sprijaznili in sporazumeli, ko je šlo za varstvo nemških predpravil proti Slovanom, pozabili tako rekoč vse, kar jih je poprej ločilo, zakaj bi se pri nas ne moglo doseči tako sporazumljenje, ko so vendar vsa nasprotja le nekako prisiljena, le nekaka kopija tujih razmer, ki pa ni prav nič primerna za naše domače odnose. Ko so se Nemci združili tako rekoč proti nam, združimo se tudi mi in podlaga temu združenju bodi naš stari slovenski program, zlasti pa borba za narodno enakopravnost, ker je narodno vprašanje že še vedno glavno vprašanje v Avstriji in bode tudi močno vplivalo pri novem vrejanju avstrijskih razmer. Naša presrčna želja je, da bi letošnji Božič bil zares **praznik miru in sprave za Slovence**.

Nevarnost za slovansko koalicijo.

Mi smo izjavili takoj, ko se je začelo govoriti o slovanski koaliciji, bojazen, da utegnejo Mladočehi naposled še vse spriditi. Kakor se kaže, naša bojazen ni bila povsem neopravičena. Minoli teden se je vršila v državnem zboru debata o češkem izjemnem stanju. Mladočehi so poslali svoje najprve govornike v boj proti izjemnim naredbam. Tudi neizogibni dr. Eduvard Gregr se je oglasil za besedo. Dr. Eduvard Gregr je sicer nadarjen mož, ali s svojimi pretiranostmi je že več škodoval češkemu narodu in svoji stranki, nego bi kedaj koristiti mogel. On je nevarnejši mimo Vašatyja, ker poslednjega nikdo že za resnega ne šteje. Kar zgrade drugi, pa dr. Eduvard Gregr podere.

Mi sicer lahko umemo, da so mladočeški govori ob tej priliki bili malo burnejši, kakor po navadi, ker stvar za katero je šlo, hudo zadeva narod češki, ker se vsa odgovornost izvrača na Mladočeha. Če so besede, ki so se pri tem izražale bile ostre, se pač zameriti ne more. Vsaj še večina ni bila posebno naudušena za izjemno stanje, in je bolj glasovala zanje, da ne izreče nekake nezaupnice vladi. V vsem se je videlo, da mnogi poslanci niso bili posebno prepričani, da bi izjemno stanje bilo potrebno. Večina je bilo skoro Heroldovega mnenja, da bi se bilo tudi izhajalo z navadnimi zakoni. Minister notranjih stvari bi bil imel tudi silno težavno stališče pri zagovarjanju izjemnega stanja, da mu ni dr. Gregr podal najboljšega orožja z govorom svojim. Da bo dr. Gregr hudo govoril, je bilo pričakovati, vsaj je šlo za to, da si pridobi prejšnjo popularnost. On je namreč dne 12. septembra, ko je policija na Sofijskem otoku malo bolj stopila na prste, jo potegnil in pokazal svojo boječnost. S tem je bil vsekako zgubil mnogo zaupanja pri narodu, ki je bil trdno prepričan, da je tako odločen mož tudi pripravljen kaj pretrpeti za svoje prepričanje. Tedanjo napako je sedaj veljalo popraviti. Res je, da posebnega občudovanja ne more vzbujati pogum v državnem zboru, ko vsak poslanec ve, da se mu ničesa zgoditi ne more, ali vendar odločen govor tudi na tem mestu nekaj vpiliva